

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2019/941

av den 5 juni 2019

om riskberedskap inom elsektorn och om upphävande av direktiv 2005/89/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 194.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Elsektorn i unionen genomgår en djupgående omvandling som kännetecknas av mer decentraliserade marknader med fler aktörer, en högre andel energi från förnybara energikällor och bättre sammanlänkade system. Som svar på detta syftar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/943 ⁽⁴⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/944 ⁽⁵⁾ till att uppgradera den rättsliga ramen för unionens inre elmarknad, för att säkerställa att marknader och nät fungerar på ett optimalt sätt, till gagn för företag och unionsmedborgare. Förordningen är avsedd att bidra till att förverkliga energiunionens mål, där energitrygghet, solidaritet, förtroende och en ambitiös klimatpolitik ingår som integrerade delar.
- (2) Välfungerande marknader och system med lämplig elsammanlänkning är den bästa garantin för trygg elförsörjning. Även om marknader och system fungerar väl och är sammanlänkade kan risken för en elkris, som ett resultat av naturkatastrofer såsom extrema väderförhållanden, fientliga angrepp eller bränslebrist, inte uteslutas. Följderna av elkrissituationer sträcker sig ofta över nationella gränser. Även om sådana kriser börjar lokalt kan deras effekter snabbt spridas över gränser. Vissa extrema omständigheter – exempelvis sträng kyla, värmeböljor eller it-attacker – kan påverka hela regioner på samma gång.

⁽¹⁾ EUT C 288, 31.8.2017, s. 91.

⁽²⁾ EUT C 342, 12.10.2017, s. 79.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 26 mars 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 22 maj 2019.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/943 av den 5 juni 2019 om den inre marknaden för el (se sidan 54 i detta nummer av EUT).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/944 av den 5 juni 2019 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om ändring av direktiv 2012/27/EU (se sidan 125 i detta nummer av EUT).

- (3) Mot bakgrund av de sammanlänkade elmarknaderna och elsystemen kan förebyggande och hantering av elkriser inte betraktas som en rent nationell uppgift. Potentialen för effektivare och mindre kostsamma åtgärder genom regionalt samarbete bör tas bättre till vara. Det behövs en gemensam ram med regler och bättre samordnade förfaranden för att säkerställa att medlemsstater och andra aktörer kan samarbeta effektivt över gränserna i en anda av ökad öppenhet, förtroende och solidaritet mellan medlemsstaterna.
- (4) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/89/EG ⁽⁶⁾ fastställdes de nödvändiga åtgärder som medlemsstaterna ska vidta för att säkerställa en trygg elförsörjning i allmänhet. Bestämmelserna i det direktivet har till stor del ersatts genom senare rättsakter, särskilt när det gäller hur elmarknader ska vara organiserade för att säkerställa att tillräcklig kapacitet finns tillgänglig, hur systemansvariga för överföringssystem ska samarbeta för att garantera systemstabilitet och när det gäller att säkerställa att lämplig infrastruktur finns på plats. Denna förordning behandlar den särskilda frågan om förebyggande och hantering av elkriser.
- (5) Kommissionens förordningar (EU) 2017/1485 ⁽⁷⁾ och (EU) 2017/2196 ⁽⁸⁾ utgör en detaljerad uppsättning regler som styr hur systemansvariga för överföringssystem och andra relevanta intressenter bör agera och samarbeta för att säkerställa systemsäkerhet. Dessa tekniska föreskrifter bör säkerställa att de flesta elincidenter hanteras effektivt på operativ nivå. Denna förordning är inriktad på elkriser som har en större omfattning och inverkan. I förordningen anges vad medlemsstaterna bör göra för att förebygga sådana kriser och vilka åtgärder de kan vidta om enbart systemets driftsregler inte längre skulle vara tillräckliga. Även vid elkriser bör systemets driftsregler fortsätta att respekteras fullt ut, och denna förordning bör vara förenlig med förordning (EU) 2017/2196.
- (6) I denna förordning fastställs en gemensam ram med bestämmelser om hur man bör förebygga, förbereda sig inför och hantera elkriser, öka insynen i förberedelsefasen och under en elkris och säkerställa att åtgärder vidtas på ett samordnat och ändamålsenligt sätt. I förordningen krävs att medlemsstaterna samarbetar på regional nivå och i förekommande fall bilateralt, i en anda av solidaritet. Den fastställer också en ram för en effektiv övervakning av elförsörjningstryggheten i unionen via gruppen för samordning på elområdet, som inrättades genom kommissionens beslut av den 15 november 2012 ⁽⁹⁾ som ett forum för att utbyta information och stimulera samarbete mellan medlemsstaterna, särskilt i fråga om trygg elförsörjning. Syftet med samarbetet mellan medlemsstaterna och med ramen för övervakning är att åstadkomma bättre riskberedskap till lägre kostnad. Denna förordning bör också stärka den inre elmarknaden genom att stärka tilliten och förtroendet bland medlemsstaterna och genom att utesluta olämpliga statliga ingripanden vid elkriser, i synnerhet genom att undvika onödiga inskränkningar i gränsöverskridande flöden och överföringskapaciteter mellan områden, och på så sätt minska risken för negativa spridningseffekter till angränsande medlemsstater.
- (7) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1148 ⁽¹⁰⁾ fastställer allmänna regler för säkerhet i nätverks- och informationssystem, medan särskilda regler för cybersäkerhet kommer att utarbetas genom en nätföreskrift i enlighet med förordning (EU) 2019/943. Denna förordning kompletterar direktiv (EU) 2016/1148 genom att säkerställa att cyberincidenter, på rätt sätt identifieras som en risk och att de åtgärder som vidtas mot dem återspeglas korrekt i riskberedskapsplanerna.
- (8) Rådets direktiv 2008/114/EG ⁽¹¹⁾ föreskriver ett förfarande med syftet att förbättra säkerheten hos klassificerad europeisk kritisk infrastruktur, inklusive viss elinfrastruktur. Direktiv 2008/114/EG bidrar tillsammans med denna förordning till en heltäckande strategi för energitryggheten i unionen.

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/89/EG av den 18 januari 2006 om åtgärder för att trygga elförsörjning och infrastrukturinvesteringar (EUT L 33, 4.2.2006, s. 22).

⁽⁷⁾ Kommissionens förordning (EU) 2017/1485 av den 2 augusti 2017 om fastställande av riktlinjer för driften av elöverföringssystem (EUT L 220, 25.8.2017, s. 1).

⁽⁸⁾ Kommissionens förordning (EU) 2017/2196 av den 24 november 2017 om fastställande av nätföreskrifter för nödsituationer och återuppbyggnad avseende elektricitet (EUT L 312, 28.11.2017, s. 54).

⁽⁹⁾ Kommissionens beslut av den 15 november 2012 om inrättande av gruppen för samordning på elområdet (EUT C 353, 17.11.2012, s. 2).

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1148 av den 6 juli 2016 om åtgärder för en hög gemensam nivå på säkerhet i nätverks- och informationssystem i hela unionen (EUT L 194, 19.7.2016, s. 1).

⁽¹¹⁾ Rådets direktiv 2008/114/EG av den 8 december 2008 om identifiering av, och klassificering som, europeisk kritisk infrastruktur och bedömning av behovet att stärka skyddet av denna (EUT L 345, 23.12.2008, s. 75).

- (9) I Europaparlamentets och rådets beslut nr 1313/2013/EU ⁽¹²⁾ fastställs krav på att medlemsstaterna ska utarbeta riskbedömningar på nationell eller lämplig subnationell nivå vart tredje år samt att de ska utarbeta och förbättra planering för katastrofriskhantering på nationell eller lämplig subnationell nivå. De specifika riskförebyggande åtgärder, beredskapsåtgärder och planeringsåtgärder som fastställs i denna förordning bör vara förenliga med de bredare, multiriskebaserade, nationella riskbedömningar som krävs enligt beslut nr 1313/2013/EU.
- (10) Medlemsstaterna har ansvaret för att säkerställa en trygg elförsörjning på sina territorier, samtidigt som kommissionen och andra aktörer inom unionen också, inom sina respektive verksamhets- och behörighetsområden, har ett gemensamt ansvar för en trygg elförsörjning. Trygg elförsörjning innebär effektivt samarbete mellan medlemsstater, unionens institutioner, organ, kontor och byråer samt berörda intressenter. Systemansvariga för distributionssystem respektive överföringssystem är mycket viktiga för att säkerställa ett säkert, tillförlitligt och effektivt elsystem i enlighet med artiklarna 31 och 40 i direktiv (EU) 2019/944. Tillsynsmyndigheterna och andra relevanta nationella myndigheter är också viktiga för att säkerställa och övervaka trygg elförsörjning, vilket ingår bland de uppgifter som de tilldelats genom artikel 59 i direktiv (EU) 2019/944. Medlemsstaterna bör utse en befintlig eller ny enhet till sin enda behöriga nationella statliga myndighet eller nationella tillsynsmyndighet för att säkerställa ett transparent och inkluderande deltagande av alla berörda aktörer och ett effektivt utarbetande och korrekt genomförande av riskberedskapsplanerna samt för att underlätta förebyggande och efterhandsutvärdering av elkriser och informationsutbyte om dem.
- (11) En gemensam strategi för att förebygga och hantera elkriser kräver att medlemsstaterna är eniga om vad som utgör en elkris. Denna förordning bör framför allt underlätta samordningen mellan medlemsstaterna för att man ska kunna peka ut situationer där en potentiell risk för stor elbrist eller för att el inte ska kunna levereras till kunderna föreligger eller är överhängande. Det europeiska nätverket av systemansvariga för överföringssystemen för el (nedan kallat *Entso för el*) och medlemsstaterna bör på respektive håll upprätta konkreta regionala och nationella elkrisscenarier. Detta bör säkerställa att alla relevanta elkriser täcks, med hänsyn till regionala och nationella särdrag såsom nätets topologi, elmixen, produktionens och förbrukningens omfattning och folktätheten.
- (12) En gemensam strategi för att förebygga och hantera elkriser kräver också att medlemsstaterna använder samma metoder och definitioner för att identifiera risker som rör en trygg elförsörjning och att de på ett effektivt sätt kan jämföra hur väl de och deras grannar lyckas på detta område. I denna förordning identifieras två indikatorer för övervakning av en trygg elförsörjning i unionen: *förväntad energi som ej levereras* (EENS, expected energy non served), uttryckt i GWh/år, och *förväntad belastningsförlust* (LOLE, loss of load expectation), uttryckt i timmar/år. Dessa indikatorer är en del av den europeiska bedömningen av resurstillräcklighet som utförs av Entso för el i enlighet med artikel 23 i förordning (EU) 2019/943. Gruppen för samordning på elområdet bör genomföra regelbunden övervakning av elförsörjningstryggheten på grundval av resultaten avseende dessa indikatorer. Byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer) bör också använda de indikatorerna när den rapporterar om medlemsstaternas resultat när det gäller försörjningstrygghet i sina årliga rapporter om övervakning av elmarknaden enligt artikel 15 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/942 ⁽¹³⁾.
- (13) För att säkerställa enhetlighet mellan riskbedömningarna på ett sätt som skapar förtroende mellan medlemsstater i en elkris behövs en gemensam strategi för att fastställa riskscenarier. Därför bör Entso för el, efter samråd med relevanta berörda parter, utveckla och uppdatera en gemensam metod för riskidentifiering i samarbete med Acer och med gruppen för samarbete på elområdet, i dess sammansättning med endast företrädare för medlemsstaterna. Entso för el bör föreslå metoden och Acer bör godkänna den. Vid sitt samråd med gruppen för samarbete på elområdet ska Acer ta största möjliga hänsyn till gruppens åsikter. Entso för el bör uppdatera den gemensamma metoden för riskidentifiering om betydelsefull ny information blir tillgänglig.
- (14) På grundval av den gemensamma metoden för riskidentifiering bör Entso för el regelbundet upprätta och uppdatera regionala riskscenarier och identifiera de mest relevanta riskerna för varje region, t.ex. extrema

⁽¹²⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1313/2013/EU av den 17 december 2013 om en civilskyddsmekanism för unionen (EUT L 347, 20.12.2013, s. 924).

⁽¹³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/942 av den 5 juni 2019 om inrättande av Europeiska unionens byrå för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (se sidan 22 i detta nummer av EUT).

väderförhållanden, naturkatastrofer, bränslebrist eller fientliga angrepp. Vid beaktande av krisscenariot med gasbrist bör risken för avbrott i gasförsörjningen bedömas på grundval av de avbrottsscenarier avseende gasförsörjning och infrastruktur som utarbetats av det europeiska nätverket av systemansvariga för överföringssystem för gas (nedan kallat *Entso för gas*) i enlighet med artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1938⁽¹⁴⁾. Entso för el bör få delegera uppgifter som rör fastställandet av regionala elkrisscenarier till regionala samordningscentrum som inrättats i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) 2019/943. Dessa delegerade uppgifter bör utföras under överinseende av Entso för el. Medlemsstaterna bör upprätta och uppdatera sina nationella elkrisscenarier på grundval av regionala elkrisscenarier, i princip vart fjärde år. Scenarierna bör utgöra grunden för riskberedningsplanerna. Vid identifieringen av risker på nationell nivå bör medlemsstaterna beskriva eventuella risker de konstaterar när det gäller ägande av infrastruktur som är relevant för en trygg elförsörjning, och eventuella åtgärder som vidtagits för att hantera dessa risker, t.ex. allmänna eller sektorspecifika lagar om granskning av investeringar, särskilda rättigheter för vissa aktieägare osv., med uppgift om varför de anser att dessa åtgärder är nödvändiga och proportionella.

- (15) En regional strategi för att fastställa riskscenarier och utarbeta förebyggande, förberedande och mildrande åtgärder bör ge betydande fördelar i form av effektiva åtgärder och optimal resursanvändning. Vid en samtidig elkris skulle dessutom en samordnad och på förhand överenskommen strategi säkerställa enhetlig respons och minska risken för negativa spridningseffekter som rent nationella åtgärder skulle kunna få i angränsande medlemsstater. Denna förordning föreskriver därför att medlemsstater ska samarbeta i ett regionalt sammanhang.
- (16) De regionala samordningscentrumen bör utföra de uppgifter av regional relevans som de tilldelats i enlighet med förordning (EU) 2019/943. För att säkerställa att de kan utföra sina uppgifter på ett effektivt sätt och agera i nära samarbete med relevanta nationella myndigheter i syfte att förebygga och mildra elincidenter med större omfattning, bör det regionala samarbete som krävs enligt denna förordning bygga på de regionala samarbetsstrukturer som används på teknisk nivå, närmare bestämt de grupper av medlemsstater som delar samma regionala samordningscentrum. De regionala samordningscentrumens geografiska regioner är därför relevanta för att fastställa de regionala elkrisscenarierna och riskbedömningarna. Medlemsstaterna bör dock kunna bilda undergrupper inom regionerna för att samarbeta kring konkreta regionala åtgärder, eller att samarbeta inom befintliga regionala samarbetsforum, eftersom den tekniska förmågan att erbjuda ömsesidigt stöd i en elkris är avgörande. Orsaken till detta är att inte alla medlemsstater i en större region nödvändigtvis kommer att kunna tillhandahålla el till en annan medlemsstat vid en elkris. Därför behöver inte alla medlemsstater i en region ingå regionala avtal om konkreta regionala åtgärder. Sådana avtal bör i stället ingås av medlemsstater med teknisk förmåga att ge varandra stöd.
- (17) Förordning (EU) 2019/943 föreskriver användning av en gemensam metod för den europeiska bedömningen av resurstillräcklighet på medellång till lång sikt (från tio år före till året före), i syfte att säkerställa att medlemsstaternas beslut om eventuella investeringsbehov fattas på öppen och gemensamt överenskommen grund. Den europeiska bedömningen av resurstillräcklighet har ett annat syfte än de bedömningar av tillräcklighet på kort sikt som används för att upptäcka eventuella tillräcklighetsrelaterade problem inom korta tidsramar, närmare bestämt bedömningar av säsongstillräcklighet (på sex månaders sikt) och tillräcklighetsbedömningar på en veckas till minst ett dygns sikt. När det gäller bedömningar på kort sikt behövs en gemensam strategi för hur eventuella tillräcklighetsrelaterade problem ska upptäckas. Entso för el bör utarbeta vinter- och sommarbedömningar av tillräcklighet för att uppmärksamma medlemsstaterna och systemansvariga för överföringssystem på risker som hör samman med försörjningstrygghet och som kan inträffa under de följande sex månaderna. För att förbättra dessa tillräcklighetsbedömningar bör Entso för el utveckla en gemensam sannolikhetsbaserad metod för dem, efter samråd med relevanta berörda parter och i samarbete med Acer och med gruppen för samarbete på elområdet, i dess sammansättning med endast företrädare för medlemsstaterna. Entso för el bör föreslå metoden och uppdateringarna av den för Acer och Acer bör godkänna förslaget och planerna. Vid sitt samråd med gruppen för samarbete på elområdet bör Acer ta största möjliga hänsyn till gruppens åsikter. Entso för el bör uppdatera metoden om betydelsefull ny information blir tillgänglig. Entso för el bör kunna delegera uppgifter som hänger samman med bedömningar av säsongstillräcklighet till regionala samordningscentrum, medan delegerade uppgifter bör utföras under överinseende av Entso för el.

⁽¹⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1938 av den 25 oktober 2017 om åtgärder för att säkerställa försörjningstryggheten för gas och om upphävande av förordning (EU) nr 994/2010 (EUT L 280, 28.10.2017, s. 1).

- (18) Systemansvariga för överföringssystem bör tillämpa den metod som används för att utarbeta bedömningar av säsongstillräcklighet när de gör alla andra typer av riskbedömningar på kort sikt, närmare bestämt de prognoser om huruvida produktionen kommer att vara tillräcklig och som görs veckan före eller åtminstone dagen före produktionen sker och som föreskrivs i förordning (EU) 2017/1485.
- (19) För att säkerställa en gemensam strategi för elkrisförebyggande och krishantering bör den behöriga myndigheten i varje medlemsstat utarbeta en riskberedskapsplan, med utgångspunkt från de regionala och nationella elkrisscenarierna. De behöriga myndigheterna bör samråda med berörda parter eller företrädare för grupper av berörda parter, såsom företrädare för producenter eller för deras branschorganisationer eller för systemansvariga för distributionssystemen, när de är relevanta för att förebygga och hantera en elkris. De behöriga myndigheterna bör i det avseendet besluta om lämpliga former för samrådet. Riskberedskapsplanerna bör beskriva effektiva, proportionella och icke-diskriminerande åtgärder för hantering av alla fastställda elkrisscenarier. Miljökonsekvenserna av de föreslagna åtgärderna på efterfråge- respektive försörjningssidan bör beaktas. Planerna bör sörja för öppenhet särskilt när det gäller under vilka omständigheter icke-marknadsbaserade åtgärder kan vidtas för att mildra elkriser. Alla planerade icke-marknadsbaserade åtgärder bör överensstämma med de regler som anges i denna förordning. Riskberedskapsplanerna bör offentliggöras, med samtidigt säkerställande av konfidentialiteten hos känsliga uppgifter.
- (20) Riskberedskapsplanerna bör ange nationella, regionala och, i förekommande fall, bilaterala åtgärder. Regionala åtgärder, och i förekommande fall bilaterala åtgärder, är nödvändiga särskilt i händelse av en samtidig elkris, när en samordnad och på förhand överenskommen strategi behövs för att säkerställa en enhetlig respons och minska risken för negativa spridningseffekter. De behöriga myndigheterna bör därför, innan de antar riskberedskapsplanerna, samråda med de behöriga myndigheterna i de relevanta medlemsstaterna. Relevanta medlemsstater är de medlemsstater där det kan uppstå negativa spridningseffekter eller andra inbördes konsekvenser för elsystemen, oavsett om dessa medlemsstater befinner sig i samma region eller är direkt anslutna. Planerna bör beakta de relevanta nationella omständigheterna, bland annat situationen för de yttersta randområdena i den mening som avses i artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och för vissa isolerade mikrosystem som inte är anslutna till de nationella överföringssystemen. Medlemsstaterna bör i detta sammanhang dra lämpliga slutsatser om bland annat denna förordnings bestämmelser om fastställande av regionala elkrisscenarier och om de regionala och bilaterala åtgärderna som anges i riskberedskapsplanerna samt i fråga om bestämmelserna om stöd. Planerna bör tydligt ange de behöriga myndigheternas roller och ansvarsområden. Nationella åtgärder bör ta full hänsyn till de regionala och bilaterala åtgärderna som har överenskommit och bör fullt ut dra fördel av de möjligheter som regionalt samarbete ger. Planerna bör vara av teknisk och operativ karaktär, och deras funktion bör vara att bidra till att förhindra att en elkris uppstår eller upptrappas och att mildra dess effekter.
- (21) Riskberedskapsplanerna bör uppdateras regelbundet. För att säkerställa att planerna är aktuella och effektiva bör de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna i varje region vartannat år organisera simuleringar av elkriser i samarbete med systemansvariga för överföringssystemen och andra relevanta berörda parter för att testa planernas lämplighet.
- (22) Den mall som föreskrivs i denna förordning är avsedd att underlätta utarbetandet av planerna och göra det möjligt att ta med ytterligare information som är specifik för medlemsstaten. Mallen är också avsedd att underlätta samråden med övriga medlemsstater i den berörda regionen och gruppen för samordning på elområdet. Samråd inom regionen och inom gruppen för samordning på elområdet bör säkerställa att åtgärder som vidtas i en medlemsstat eller region inte äventyrar en trygg elförsörjning i andra medlemsstater eller regioner.
- (23) Det är viktigt att underlätta kommunikation och transparens mellan medlemsstaterna när de har konkret, allvarlig och tillförlitlig information om att en elkris kan uppstå. Under sådana omständigheter bör de berörda medlemsstaterna utan onödigt dröjsmål informera kommissionen, de angränsande medlemsstaterna och gruppen för samordning på elområdet och i synnerhet tillhandahålla information om orsakerna till försämringen av elförsörjningsläget, om de planerade åtgärderna för att förebygga elkrisen och om det eventuella behovet av stöd från andra medlemsstater.

- (24) Informationsutbyte i händelse av en elkris är avgörande för att säkerställa samordnade åtgärder och riktat stöd. Därför ålägger denna förordning den behöriga myndigheten att utan onödigt dröjsmål underrätta medlemsstaterna i regionen, angränsande medlemsstater och kommissionen när de ställs inför en elkris. Den behöriga myndigheten bör också tillhandahålla information om orsakerna till krisen, om åtgärder som vidtagits och planeras för att mildra krisen och om det eventuella behovet av stöd från andra medlemsstater. Om stödet går utöver en tryggad elförsörjning bör unionens civilskyddsmekanism fortsätta att vara den tillämpliga rättsliga ramen.
- (25) I händelse av en elkris bör medlemsstaterna samarbeta i en anda av solidaritet. Förutom denna allmänna regel bör lämpliga åtgärder vidtas för att medlemsstaterna ska kunna erbjuda varandra stöd vid en elkris. Detta stöd bör vara baserat på i förväg överenskomna samordnade åtgärder som anges i riskberedskapsplanerna. Denna förordning ger medlemsstaterna ett stort utrymme för skönsmässig bedömning när de kommer överens om sådana samordnade åtgärders innehåll och därmed stödets innehåll. Det är medlemsstaternas sak att besluta och komma överens om sådana samordnade åtgärder, med beaktande av efterfrågan och utbud. Denna förordning säkerställer samtidigt att elleveranserna inom ramen för det överenskomna stödet sker på ett samordnat sätt. Medlemsstaterna bör komma överens om nödvändiga tekniska, rättsliga och finansiella arrangemang för att genomföra de regionala och bilaterala åtgärderna som har överenskommit. Som ett led i dessa tekniska arrangemang bör medlemsstaterna ange de största mängder el som ska levereras, och dessa mängder bör omprövas med utgångspunkt från den tekniska möjligheten till elleverans om stöd blir nödvändigt under en elkris. Medlemsstaterna bör därefter vidta alla nödvändiga åtgärder för att genomföra de regionala och bilaterala åtgärderna som har överenskommit och de tekniska, rättsliga och finansiella arrangemangen.
- (26) Medlemsstaterna bör, när de träffar överenskommelser om samordnade åtgärder och tekniska, rättsliga och finansiella arrangemang och när de på annat sätt tillämpar bestämmelser om stöd, ta hänsyn till sociala och ekonomiska faktorer, inbegripet unionsmedborgarnas säkerhet, samt proportionalitetsprincipen. De uppmuntras att utbyta bästa praxis och använda gruppen för samordning på elområdet som en diskussionsplattform för att identifiera tillgängliga möjligheter till stöd, i synnerhet beträffande samordnade åtgärder och de nödvändiga tekniska, rättsliga och finansiella arrangemangen, inbegripet skälig ersättning. Kommissionen får underlätta utarbetandet av regionala och bilaterala åtgärder.
- (27) Stöd mellan medlemsstater enligt denna förordning bör vara föremål för en skälig ersättning som medlemsstaterna överenskommit om sinsemellan. Denna förordning harmoniserar inte alla aspekter av en sådan skälig ersättning mellan medlemsstater. Medlemsstaterna bör därför komma överens om bestämmelser om skälig ersättning innan stöd tillhandahålls. Den stödbegärande medlemsstaten bör till den medlemsstat som tillhandahåller stödet snabbt betala eller säkerställa betalning av en skälig ersättning. Kommissionen bör ge icke-bindande vägledning om de viktigaste inslagen i skälig ersättning och andra inslag i de tekniska, rättsliga och finansiella arrangemangen.
- (28) När medlemsstaterna tillhandahåller stöd i enlighet med denna förordning tillämpar de unionsrätten och måste därför respektera grundläggande rättigheter som garanteras genom unionsrätten. En medlemsstats åtgärder kan därför, beroende bl.a. på de åtgärder som medlemsstaterna kommit överens om, ge upphov till en skyldighet för denna medlemsstat att betala ersättning till dem som påverkas av åtgärderna. Medlemsstaterna bör därför vid behov säkerställa att det finns nationella ersättningsregler som överensstämmer med unionsrätten, särskilt med de grundläggande rättigheterna. De stödmottagande medlemsstaterna bör dessutom slutligen bära alla rimliga kostnader som en annan medlemsstat haft för att ge sådant stöd i enlighet med dessa nationella ersättningsregler.
- (29) Vid en elkris bör stöd tillhandahållas även om medlemsstaterna ännu inte har kommit överens om samordnade åtgärder och tekniska, rättsliga och finansiella arrangemang i enlighet med bestämmelserna om stöd i denna förordning. För att i en sådan situation kunna tillhandahålla stöd i enlighet med bestämmelserna i denna förordning bör medlemsstaterna enas om ad hoc-åtgärder och arrangemang som ersätter de samordnade åtgärder och tekniska, rättsliga och finansiella arrangemang som saknas.
- (30) I denna förordning införs en sådan mekanism för stöd mellan medlemsstaterna som ett instrument för att förebygga eller mildra en elkris inom unionen. Kommissionen bör därför se över stödmekanismen mot bakgrund av framtida erfarenheter av hur den fungerar och vid behov föreslå ändringar.

- (31) Denna förordning bör göra det möjligt för elföretag och kunder att kunna förlita sig på marknadsmekanismerna i förordning (EU) 2019/943 och direktiv (EU) 2019/944 under så lång tid som möjligt när de drabbas av elkriser. Regler för den inre marknaden och för systemdrift bör följas även under elkriser. Dessa regler inbegriper artikel 22.1 i) i förordning (EU) 2017/1485 och artikel 35 i förordning (EU) 2017/2196, vilka reglerar inskränkningar av handel, begränsning av tillhandahållande av kapacitet mellan elområden för kapacitetstilldelning eller begränsning av tillhandahållande av planer. Detta innebär att icke-marknadsbaserade åtgärder, exempelvis tvångsmässig bortkoppling eller tillhandahållande av ytterligare leveranser utanför normala marknadsförhållanden, bör vidtas endast som en sista utväg, när alla möjligheter som erbjuds av marknaden har uttömts. Därför bör tvångsmässig bortkoppling införas först när alla möjligheter till frivillig förbrukningsbortkoppling har uttömts. Dessutom bör alla icke-marknadsbaserade åtgärder vara nödvändiga, proportionella, icke-diskriminerande och tillfälliga.
- (32) I syfte att säkerställa öppenhet efter en elkris bör den behöriga myndighet som tillkännagett elkrisen genomföra en efterhandsutvärdering av krisen och dess följder. En sådan utvärdering bör beakta bland annat effektiviteten och proportionaliteten hos de åtgärder som vidtagits samt deras ekonomiska kostnader. Utvärderingen bör också omfatta gränsöverskridande faktorer såsom åtgärdernas inverkan på andra medlemsstater och den nivå av stöd som den medlemsstat som tillkännagav elkrisen erhållit från dem.
- (33) Skyldigheterna avseende öppenhet bör säkerställa att alla åtgärder som vidtas för att förebygga eller hantera elkriser överensstämmer med den inre marknads regler och är i linje med de principer om samarbete och solidaritet som ligger till grund för energiunionen.
- (34) Genom denna förordning får gruppen för samordning på elområdet en förstärkt roll. Den bör utföra specifika uppgifter, särskilt i samband med utvecklingen av en metod för fastställande av regionala elkris scenarier, och en metod för bedömningar av tillräcklighet på kort sikt och av säsongstillräcklighet samt i samband med utarbetandet av riskberedskapsplanerna, och bör ha en framträdande roll när det gäller övervakningen av medlemsstaternas resultat när det gäller en trygg elförsörjning, och när det gäller att utarbeta bästa praxis på grundval av detta.
- (35) En elkris kan sträcka sig utanför unionens gränser till avtalslutande länder i energigemenskapen. Som en part i fördraget om upprättande av en energigemenskap bör unionen arbeta för att fördraget ändras i syfte att skapa en integrerad marknad och ett gemensamt lagstiftningsområde genom en lämplig och stabil rättslig ram. För att säkerställa en effektiv kris hantering bör unionen ha ett nära samarbete med de avtalslutande parterna i energigemenskapen när den förebygger, förbereder sig inför och hanterar en elkris.
- (36) När kommissionen, Acer, gruppen för samordning på elområdet, Entso för el, medlemsstaterna och deras behöriga myndigheter och tillsynsmyndigheter eller andra organ, enheter eller personer mottar konfidentiell information i enlighet med denna förordning bör de säkerställa att informationen förblir konfidentiell. Konfidentiell information bör därför omfattas av de regler som finns på unionsnivå och nationell nivå för hantering av konfidentiell information och konfidentiella förfaranden.
- (37) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att säkerställa den mest ändamålsenliga och effektiva riskberedskapen i unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av sin omfattning och sina verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen anta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (38) Cypern är för närvarande den enda medlemsstat i unionen som inte är direkt ansluten till en annan medlemsstat. Så länge detta är fallet bör det klarläggas att vissa bestämmelser i denna förordning, nämligen bestämmelserna om fastställande av regionala elkris scenarier och om inbegripande av regionala och bilaterala åtgärder som anges i riskberedskapsplanerna, samt bestämmelserna om stöd, inte gäller för Cypern. Cypern och andra relevanta medlemsstater uppmanas att med stöd av kommissionen utarbeta alternativa åtgärder och förfaranden på de områden som omfattas av dessa bestämmelser, förutsatt att sådana alternativa åtgärder och förfaranden inte påverkar den faktiska tillämpningen av denna förordning mellan de övriga medlemsstaterna.

(39) Direktiv 2005/89/EG bör upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs regler för samarbetet mellan medlemsstater i syfte att förebygga, förbereda sig inför och hantera elkriser i en anda av solidaritet och öppenhet och med fullt hänsynstagande till kraven på en konkurrensutsatt inre elmarknad.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *trygg elförsörjning*: ett elsystems förmåga att garantera elförsörjningen till konsumenter, med en tydligt angiven prestandanivå som fastställs av de berörda medlemsstaterna,
2. *systemansvarig för överföringssystemet*: systemansvarig för överföringssystemet enligt definitionen i artikel 2 led 35 i direktiv (EU) 2019/944,
3. *distribution*: distribution enligt definitionen i artikel 2 led 28 i direktiv (EU) 2019/944,
4. *gränsöverskridande flöde*: gränsöverskridande flöde enligt definitionen i artikel 2 led 3 i förordning (EU) 2019/943,
5. *samordnad nätöverföringskapacitet*: det sammanlänkade systemets förmåga att överföra energi mellan elområden,
6. *kund*: kund enligt definitionen i artikel 2 led 1 i direktiv (EU) 2019/944,
7. *systemansvarig för distributionsnätet*: systemansvarig för distributionsnätet enligt definitionen i artikel 2 led 29 i direktiv (EU) 2019/944,
8. *produktion*: produktion enligt definitionen i artikel 2 led 37 i direktiv (EU) 2019/944,
9. *elkris*: en existerande eller omedelbart förestående situation, där det råder betydande elbrist, enligt vad som fastställts av medlemsstaterna och beskrivits i deras riskberedskapsplaner, eller där det är omöjligt att försörja kunder med el,
10. *samtidig elkris*: en elkris som påverkar fler än en medlemsstat vid samma tidpunkt,
11. *behörig myndighet*: en nationell statlig myndighet eller tillsynsmyndighet som en medlemsstat utsett i enlighet med artikel 3,
12. *tillsynsmyndigheter*: tillsynsmyndigheter som avses i artikel 57.1 i direktiv (EU) 2019/944,
13. *krissamordnare*: en person, en grupp av personer, en grupp sammansatt av relevanta nationella ledare för elkriser eller en institution som har i uppdrag att fungera som en kontaktpunkt och samordna informationsflödet under en elkris,
14. *icke-marknadsbaserad åtgärd*: en åtgärd på försörjnings- eller efterfrågesidan som avviker från marknadsregler eller kommersiella avtal, vars syfte är att mildra en elkris,

15. *producent*: producent enligt definitionen i artikel 2 led 38 i direktiv (EU) 2019/944,
16. *region*: en grupp medlemsstater vars systemansvariga för överföringssystemen delar samma regionala samordningscentrum som avses i artikel 36 i förordning (EU) 2019/943,
17. *undergrupp*: en inom en region belägen grupp av medlemsstater med teknisk förmåga att stödja varandra i enlighet med artikel 15,
18. *tidig varning*: tillhandahållande av konkret, seriös och tillförlitlig information om att händelsen sannolikt kan leda till en avsevärd försämring av elförsörjningsläget och utmynna i en kris,
19. *överföring*: överföring enligt definitionen i artikel 2 led 34 i direktiv (EU) 2019/944,
20. *elföretag*: elföretag enligt definitionen i artikel 2 led 57 i direktiv (EU) 2019/944,
21. *kapacitetstilldelning*: tilldelning av kapacitet mellan elområden,
22. *energi från förnybara energikällor*: energi från förnybara energikällor eller förnybar energi enligt definitionen i artikel 2 led 31 i direktiv (EU) 2019/944.

Artikel 3

Behörig myndighet

1. Så snart som möjligt och senast den 5 januari 2020 ska varje medlemsstat utse en nationell statlig myndighet eller en nationell tillsynsmyndighet till sin behöriga myndighet. De behöriga myndigheterna ska ansvara för att utföra uppgifter som föreskrivs i denna förordning, och samarbeta med varandra för detta ändamål. När det är lämpligt ska de nationella enheter som ansvarar för en trygg elförsörjning, till dess att den behöriga myndigheten har utsetts, utföra den behöriga myndighetens uppgifter i enlighet med denna förordning.
2. Medlemsstaterna ska utan dröjsmål meddela kommissionen och gruppen för samordning på elområdet sina behöriga, enligt punkt 1 utsedda, myndigheters namn och kontaktuppgifter och offentliggöra dessa, jämte eventuella ändringar av dem.
3. Medlemsstaterna får tillåta att den behöriga myndigheten delegerar de operativa uppgifter som rör riskberedningsplanering och riskhantering enligt denna förordning till andra organ. Delegerade uppgifter ska utföras under den behöriga myndighetens överinseende och anges närmare i riskberedningsplanen i enlighet med artikel 11.1 b.

KAPITEL II

Riskbedömning

Artikel 4

Bedömningar av risker för en trygg elförsörjning

Varje behörig myndighet ska säkerställa att alla relevanta risker som rör en trygg elförsörjning bedöms i enlighet med de regler som fastställs i den här förordningen och i kapitel IV i förordning (EU) 2019/943. För detta ändamål ska den samarbeta med de systemansvariga för överföringssystemen, de systemansvariga för distributionssystemen, tillsynsmyndigheterna, Entso för el, de regionala samordningscentrumen och andra berörda parter, enligt behov.

Artikel 5

Metod för fastställande av regionala elkrisscenarier

1. Senast den 5 januari 2020 ska Entso för el till Acer överlämna ett förslag till en metod för fastställande av de mest relevanta regionala elkrisscenarierna.

2. Genom den föreslagna metoden ska elkrisscenarier med avseende på systemtillräcklighet, systemsäkerhet och bränsleförsörjningstrygghet fastställas på grundval av minst följande risker:

- a) Ovanliga och extrema naturkatastrofer.
- b) Risker för olyckshändelser som går utöver säkerhetskriteriet N-1 och exceptionella oförutsedda händelser.
- c) Följdrisker inklusive följderna av fientliga angrepp och av bränslebrist.

3. Förslaget till metod ska omfatta åtminstone följande delar:

- a) Beaktande av alla relevanta nationella och regionala omständigheter, inklusive eventuella undergrupper.
- b) Riskers gränsöverskridande växelverkan och samband.
- c) Simuleringar av scenarier med en samtidig elkris.
- d) Rangordning av risker i enlighet med deras effekter och sannolikhet.
- e) Principer för behandling av känslig information på ett sätt som säkerställer öppenhet gentemot allmänheten.

4. Vid beaktande av riskerna för avbrott i gasförsörjningen i samband med riskidentifieringen enligt punkt 2 c i denna artikel ska Entso för el använda de avbrottsscenarier avseende naturgasförsörjning och infrastruktur som utarbetats av Entso för gas i enlighet med artikel 7 i förordning (EU) 2017/1938.

5. Innan förslaget till metod överlämnas till Acer ska Entso för el genomföra ett samråd som omfattar åtminstone de regionala samordningscentrumen, industri- och konsumentorganisationer, producenter eller deras branschorganisationer, de systemansvariga för överföringssystemen och de relevanta systemansvariga för distributionssystemen, behöriga myndigheter, tillsynsmyndigheter och andra relevanta nationella myndigheter. Entso för el ska vederbörligen beakta resultaten av samrådet och lägga fram dem, tillsammans med förslaget till metod, vid ett möte för gruppen för samordning på elområdet.

6. Inom två månader från mottagandet av förslaget till metod ska Acer, efter samråd med gruppen för samordning på elområdet i dess sammansättning av endast företrädare för medlemsstaterna, antingen godkänna eller ändra förslaget. Entso för el och Acer ska offentliggöra den slutliga versionen av metoden på sina webbplatser.

7. Entso för el ska uppdatera och förbättra metoden i enlighet med punkterna 1–6 när väsentlig ny information blir tillgänglig. Gruppen för samordning på elområdet i dess sammansättning av endast företrädare för medlemsstaterna och Acer eller kommissionen får begära sådana uppdateringar och förbättringar, under förutsättning att det vederbörligen motiveras. Inom sex månader från mottagandet av en sådan begäran ska Entso för el lämna ett utkast till de föreslagna ändringarna till Acer. Inom två månader från mottagandet av ett sådant utkast ska Acer, efter samråd med gruppen för samordning på elområdet i dess sammansättning av endast företrädare för medlemsstaterna, godkänna eller ändra de föreslagna ändringarna. Entso för el och Acer ska offentliggöra den slutliga versionen av den uppdaterade metoden på sina webbplatser.

Artikel 6

Fastställande av regionala elkrisscenarier

1. Senast sex månader efter godkännandet av en metod enligt artikel 5.6 ska Entso för el, på grundval av den metoden, och i nära samarbete med gruppen för samordning på elområdet, de regionala samordningscentrumen, de behöriga myndigheterna och tillsynsmyndigheterna, fastställa de mest relevanta elkrisscenarierna för varje region. Entso för el får delegera uppgifter som rör fastställandet av regionala elkrisscenarier till de regionala samordningscentrumen.

2. Entso för el ska överlämna de regionala elkrisscenarierna till de relevanta systemansvariga för överföringssystemen, de regionala samordningscentrumen, de behöriga myndigheterna och tillsynsmyndigheterna och gruppen för samordning på elområdet. Gruppen för samordning på elområdet får rekommendera ändringar.

3. Entso för el ska uppdatera de regionala elkrisscenarierna vart fjärde år, om inte omständigheterna kräver att det sker oftare.

*Artikel 7***Fastställande av nationella elkrisscenarier**

1. Senast fyra månader från fastställandet av de regionala elkrisscenarierna i enlighet med artikel 6.1 ska den behöriga myndigheten fastställa de mest relevanta elkrisscenarierna på nationell nivå.
2. Vid fastställandet av de nationella elkrisscenarierna ska den behöriga myndigheten samråda med de systemansvariga för överföringssystemen samt de systemansvariga för distributionssystemen som den behöriga myndigheten anser relevanta, med relevanta producenter eller deras branschorganisationer och med tillsynsmyndigheten om denna inte är den behöriga myndigheten.
3. De nationella elkrisscenarierna ska fastställas på grundval av åtminstone de risker som avses i artikel 5.2 och ska vara förenliga med de regionala elkrisscenarier som fastställs i enlighet med artikel 6.1. Medlemsstaterna ska uppdatera de nationella elkrisscenarierna vart fjärde år, om inte omständigheterna kräver att det sker oftare.
4. Senast fyra månader efter fastställandet av de regionala elkrisscenarierna i enlighet med artikel 6.1 ska medlemsstaterna informera gruppen för samordning på elområdet och kommissionen om sin bedömning av risker när det gäller ägande av infrastruktur som är relevant för en trygg elförsörjning och om alla åtgärder som vidtagits för att förebygga eller mildra dessa risker, med uppgifter om varför sådana åtgärder anses nödvändiga och proportionella.

*Artikel 8***Metod för bedömningar av tillräcklighet på kort sikt och av säsongstillräcklighet**

1. Senast den 5 januari 2020 ska Entso för el till Acer överlämna ett förslag till en metod för bedömning av säsongstillräckligheten och tillräckligheten på kort sikt, närmare bestämt månadsvis och från en vecka framåt till en dag framåt, vilket ska omfatta minst följande:
  - a) Osäkerhet i indata, exempelvis sannolikheten för driftsavbrott avseende överföringskapacitet, sannolikheten för ett oplanerat driftsavbrott i kraftverk, svåra väderförhållanden, föränderlig efterfrågan, framför allt väderleksbetingade belastningstoppar, och föränderlighet i produktion av energi från förnybara källor.
  - b) Sannolikheten för att en elkris ska uppkomma.
  - c) Sannolikheten för att en samtidig elkris ska uppkomma.
2. Den metod som avses i punkt 1 ska möjliggöra en sannolikhetsbaserad strategi med flera olika scenarier, och ska ta hänsyn till det nationella, regionala och unionsomfattande sammanhanget, inbegripet graden av sammanlänkning mellan medlemsstaterna och i möjligaste mån tredjeländer inom unionens synkronområden. Metoden ska ta hänsyn till särdragen inom varje medlemsstats energisektor, bland annat specifika väderförhållanden och yttre omständigheter.
3. Entso för el ska, innan den överlämnar förslaget till metod, genomföra ett samråd som omfattar åtminstone de regionala samordningscentrumen, industri- och konsumentorganisationer, producenter eller deras branschorganisationer, systemansvariga för överföringssystemen och de systemansvariga för de relevanta distributionssystemen, behöriga myndigheter, tillsynsmyndigheter och andra relevanta nationella myndigheter. Entso för el ska vederbörligen beakta resultaten av samrådet och lägga fram dem, tillsammans med förslaget till metod, vid ett möte för gruppen för samordning på elområdet.
4. Inom två månader från mottagandet av förslaget till metod ska Acer, efter samråd med gruppen för samordning på elområdet i dess sammansättning av endast företrädare för medlemsstaterna, antingen godkänna eller ändra förslaget. Entso för el och Acer ska offentliggöra den slutliga versionen av metoden på sina webbplatser.

5. Entso för el ska uppdatera och förbättra metoden i enlighet med punkterna 1–4 när väsentlig ny information blir tillgänglig. Gruppen för samordning på elområdet i dess sammansättning av endast företrädare för medlemsstaterna, får rekommendera, och Acer eller kommissionen får begära sådana uppdateringar och förbättringar, under förutsättning att det vederbörligen motiveras. Inom sex månader från mottagandet av en sådan begäran ska Entso för el lämna ett utkast till de föreslagna ändringarna till Acer. Inom två månader från mottagandet av utkastet ska Acer, efter samråd med gruppen för samordning på elområdet i dess sammansättning av endast företrädare för medlemsstaterna, godkänna eller ändra de föreslagna ändringarna. Entso för el och Acer ska offentliggöra den slutliga versionen av den uppdaterade metoden på sina webbplatser.

Artikel 9

Bedömningar av tillräcklighet på kort sikt och av säsongstillräcklighet

1. Alla bedömningar av tillräcklighet på kort sikt ska, oavsett om de görs på nationell nivå, regional nivå eller unionsnivå, genomföras i enlighet med den metod som utarbetats enligt artikel 8.
2. Entso för el ska utarbeta bedömningar av säsongstillräcklighet i enlighet med den metod som utvecklats enligt artikel 8. Entso för el ska offentliggöra resultaten för bedömningen av tillräcklighet under vinterperioden senast den 1 december varje år och för bedömningen av tillräcklighet under sommarperioden senast den 1 juni varje år. Entso för el får delegera uppgifter som rör tillräcklighetsbedömningar till regionala samordningscentrum. Entso för el ska framlägga tillräcklighetsbedömningen vid ett möte för gruppen för samordning på elområdet, som i tillämpliga fall får avge rekommendationer.
3. De regionala samordningscentrumen ska genomföra tillräcklighetsbedömningar för en vecka framåt till minst en dag framåt, i enlighet med förordning (EU) 2017/1485, på grundval av den metod som antagits i enlighet med artikel 8 i denna förordning.

KAPITEL III

Riskberedskapsplaner

Artikel 10

Upprättande av riskberedskapsplaner

1. På grundval av de regionala och nationella elkrisscenarier som fastställts enligt artiklarna 6 och 7 ska den behöriga myndigheten i varje medlemsstat upprätta en riskberedskapsplan efter samråd med de systemansvariga för de distributionssystem som anses relevanta av den behöriga myndigheten, samt med de systemansvariga för överföringssystemen, relevanta producenter eller deras branschorganisationer, el- och naturgasföretag, relevanta organisationer som företräder industriella och icke-industriella elkunders intressen och tillsynsmyndigheten om denna inte är den behöriga myndigheten.
2. Riskberedskapsplanen ska bestå av nationella åtgärder, regionala och, i tillämpliga fall, bilaterala åtgärder i artiklarna 11 och 12. I enlighet med artikel 16 ska alla åtgärder som planerats eller vidtagits för att förebygga, förbereda sig inför och mildra elkriser fullt ut följa reglerna för den inre elmarknaden och för systemdrift. Dessa åtgärder ska vara tydligt definierade, öppna, proportionella och icke-diskriminerande.
3. Riskberedskapsplanen ska utarbetas i enlighet med artiklarna 11 och 12 och utifrån mallen i bilagan. Medlemsstaterna får ta med ytterligare information i riskberedskapsplanen om det behövs.
4. För att säkerställa riskberedskapsplanernas samstämmighet ska de behöriga myndigheterna, innan de antar sina riskberedskapsplaner, överlämna utkast till planer till de behöriga myndigheterna i de relevanta medlemsstaterna i regionen för samråd, och, om de inte befinner sig i samma region, till de behöriga myndigheterna i direkt anslutna medlemsstater, liksom till gruppen för samordning på elområdet.
5. Inom sex månader från mottagandet av utkastet till riskberedskapsplaner får de behöriga myndigheterna som avses i punkt 4 och gruppen för samordning på elområdet, utfärda rekommendationer om de utkast till planer som överlämnats i enlighet med punkt 4.

6. Inom nio månader från att de överlämnat sina utkast till planer ska de berörda behöriga myndigheterna anta sina riskberedskapsplaner, med beaktande av resultaten från samrådet enligt punkt 4 och eventuella rekommendationer enligt punkt 5. De ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om sina riskberedskapsplaner.

7. De behöriga myndigheterna och kommissionen ska offentliggöra riskberedskapsplanerna på sina webbplatser, samtidigt som de säkerställer att känslig information behandlas konfidentiellt, särskilt information om åtgärder som rör förebyggande eller mildrande av konsekvenserna av fientliga angrepp. Skyddet av konfidentialiteten för känslig information ska bygga på de principer som fastställts enligt artikel 19.

8. De behöriga myndigheterna ska anta och offentliggöra sina första riskberedskapsplaner senast den 5 januari 2022. De ska uppdatera dem vart fjärde år därefter, om inte omständigheterna kräver att det sker oftare.

Artikel 11

Riskberedskapsplaners innehåll vad gäller nationella åtgärder

1. Varje medlemsstats riskberedskapsplan ska beskriva alla nationella åtgärder som planerats eller vidtagits för att förebygga, förbereda sig inför och mildra elkriser som fastställts enligt artiklarna 6 och 7. Den ska minst uppfylla följande krav:

- a) Den ska innehålla en sammanfattning av de elkrisscenarier som fastställts för den berörda medlemsstaten och den berörda regionen, i enlighet med det förfarande som fastställts i artiklarna 6 och 7.
- b) Den ska fastställa den behöriga myndighetens roll och ansvar och beskriva vilka uppgifter som eventuellt har delegerats till andra organ.
- c) Den ska beskriva de åtgärder som är avsedda att förebygga eller förbereda sig inför de risker som identifierats i enlighet med artiklarna 6 och 7.
- d) Den ska ange en nationell krissamordnare och fastställa krissamordnarens uppgifter.
- e) Den ska fastställa detaljerade förfaranden som ska följas vid elkriser, inklusive scheman för informationsflöden.
- f) Den ska fastställa hur marknadsbaserade åtgärder kan bidra till att hantera elkriser, i synnerhet åtgärder på försörjnings- och efterfrågesidan.
- g) Den ska identifiera möjliga icke-marknadsbaserade åtgärder som ska genomföras vid elkriser, med uppgifter om de utlösande faktorerna, villkoren och förfarandena för deras genomförande och med angivande av hur åtgärderna uppfyller kraven i artikel 16 och deras förenlighet med regionala och bilaterala åtgärder.
- h) Den ska tillhandahålla ett ramverk för manuell belastningsfrånkoppling som anger under vilka förhållanden belastningar ska frånkopplas samt, med beaktande av allmän och personlig säkerhet, vilka kategorier av elanvändare som enligt nationell rätt har rätt till särskilt skydd mot bortkoppling, och den ska motivera behovet av sådant skydd samt ange hur de berörda medlemsstaternas systemansvariga för överföringssystemen och distributionssystemen ska få förbrukningen att minska.
- i) Den ska beskriva de mekanismer som används för att informera allmänheten om elkriser.
- j) Den ska beskriva vilka nationella åtgärder som krävs för att genomföra och verkställa de regionala och, i tillämpliga fall, bilaterala åtgärder som antagits enligt artikel 12.
- k) Den ska innehålla information om relaterade och nödvändiga planer för att utveckla det framtida nätet som kommer att bidra till hanteringen av konsekvenserna av fastställda elkrisscenarier.

2. Nationella åtgärder ska ta full hänsyn till de regionala och, i tillämpliga fall, bilaterala åtgärder som överenskommit enligt artikel 12, och får inte äventyra vare sig överföringssystemets driftssäkerhet eller allmänna säkerhet eller en trygg elförsörjning i andra medlemsstater.

Artikel 12

Riskberedskapsplanernas innehåll vad gäller regionala och bilaterala åtgärder

1. Utöver de nationella åtgärder som avses i artikel 11 ska riskberedskapsplanen för varje medlemsstat omfatta regionala och, i förekommande fall, bilaterala åtgärder för att säkerställa att elkriser med gränsöverskridande konsekvenser förebyggs och hanteras på lämpligt sätt. Regionala åtgärder ska överenskommas inom den berörda regionen mellan de medlemsstater som har teknisk förmåga att ge varandra stöd i enlighet med artikel 15. Medlemsstaterna får för detta ändamål också bilda undergrupper inom en region. Bilaterala åtgärder ska överenskommas mellan medlemsstater som är direkt anslutna men som inte ingår i samma region. Medlemsstaterna ska säkerställa samstämmigheten mellan regionala och bilaterala åtgärder. Regionala och bilaterala åtgärder ska innefatta minst följande:

- a) Utnämning av en krissamordnare.
- b) Mekanismer för informationsutbyte och samarbete.
- c) Samordnade åtgärder för att mildra effekterna av en elkris, inklusive en samtidig elkris, med avseende på det stöd som avses i artikel 15.
- d) Förfaranden för genomförande av tester av riskberedskapsplanerna, årligen eller vartannat år.
- e) De mekanismer som utlöser icke-marknadsbaserade åtgärder, tillämpade i enlighet med artikel 16.2.

2. De berörda medlemsstaterna ska godkänna de regionala och bilaterala åtgärder som ska ingå i riskberedskapsplanen, efter samråd med de relevanta regionala samordningscentrumen. Kommissionen får underlätta utarbetandet av överenskommelsen om regionala och bilaterala åtgärder. Kommissionen får begära att Acer och Entso för el tillhandahåller tekniskt bistånd till medlemsstaterna för att underlätta en överenskommelse av detta slag. Minst åtta månader innan tidsfristen för antagande eller uppdatering av riskberedskapsplanen löper ut ska de behöriga myndigheterna till gruppen för samordning på elområdet rapportera om de överenskommelser som nåtts. Om medlemsstaterna inte kan nå en överenskommelse ska de berörda behöriga myndigheterna informera kommissionen om skälen för sådan oenighet. I sådana fall ska kommissionen föreslå åtgärder, bland annat om en samarbetsmekanism för ingående av en överenskommelse om regionala och bilaterala åtgärder.

3. Med deltagande av berörda intressenter ska de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna i varje region regelbundet testa hur effektiva de förfaranden är som utvecklats i riskberedskapsplanerna för förhindrande av elkriser, inklusive de mekanismer som avses i punkt 1 b, och vartannat år genomföra simuleringar av elkriser och då i synnerhet testa de sistnämnda mekanismerna.

Artikel 13

Kommissionens bedömning av riskberedskapsplanerna

1. Inom fyra månader efter det att den behöriga myndigheten anmält den antagna riskberedskapsplanen ska kommissionen bedöma den och då ta vederbörlig hänsyn till synpunkterna från gruppen för samordning på elområdet.

2. Kommissionen ska, efter samråd med gruppen för samordning på elområdet, avge ett icke-bindande yttrande med en ingående motivering och lägga fram det för den behöriga myndigheten, med en rekommendation om översyn av riskberedskapsplanen i händelse att den

- a) inte effektivt kan mildra de risker som fastställts i elkrisscenerierna,
- b) inte är samstämmig med antingen de elkrisscenerier som fastställts eller en annan medlemsstats riskberedskapsplan,
- c) inte uppfyller kraven i artikel 10.2,
- d) fastställer åtgärder som sannolikt kommer att äventyra en trygg elförsörjning i andra medlemsstater,
- e) oskäligt snedvrider konkurrensen eller får den inre marknaden att fungera sämre, eller
- f) inte följer bestämmelserna i denna förordning eller andra bestämmelser i unionsrätten.

3. Den berörda behöriga myndigheten ska, inom tre månader efter det att den mottagit kommissionens yttrande enligt punkt 2, ta fullständig hänsyn till kommissionens rekommendation och ska antingen anmäla den ändrade riskberedskapsplanen till kommissionen, eller anmäla skälen till att den invänder mot rekommendationerna till kommissionen.

4. Om den berörda behöriga myndigheten invänder mot kommissionens rekommendation får kommissionen, inom fyra månader från mottagandet av anmälan av skälen för den behöriga myndighetens invändning, dra tillbaka sin rekommendation eller sammankalla ett möte med den behöriga myndigheten samt, om kommissionen anser det nödvändigt, med gruppen för samordning på elområdet, för bedömning av frågan. Kommissionen ska ingående motivera sin begäran om att riskberedskapsplanen ska ändras. Om den berörda behöriga myndighetens slutgiltiga ståndpunkt avviker från kommissionens ingående motivering ska den behöriga myndigheten, inom två månader efter det att den mottagit kommissionens ingående motivering, i detalj delge kommissionen orsakerna till sin ståndpunkt.

KAPITEL IV

Hantering av elkriser

Artikel 14

Tidig varning och tillkännagivande av en elkris

1. Om en bedömning av säsongstillräcklighet eller någon annan kvalificerad källa ger konkret, allvarlig och tillförlitlig information om att en elkris kan inträffa i en medlemsstat ska den behöriga myndigheten i den medlemsstaten utan onödigt dröjsmål ge en tidig varning till kommissionen och till de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna inom samma region och, om de inte befinner sig i samma region, de behöriga myndigheterna i direkt anslutna medlemsstater. Den behöriga myndigheten ska också tillhandahålla information om orsakerna till den möjliga elkrisen, om åtgärder som planeras eller vidtagits för att förebygga en elkris och om det eventuella behovet av stöd från andra medlemsstater. Informationen ska inbegripa de möjliga effekterna av åtgärderna på den inre elmarknaden. Kommissionen ska lämna denna information till gruppen för samordning på elområdet.

2. Den behöriga myndigheten i medlemsstaten ska, när den ställs inför en elkris, efter samråd med den berörda systemansvariga för överföringssystemen, tillkänna att det föreligger en elkris och utan onödigt dröjsmål informera de behöriga myndigheterna i medlemsstater inom samma region och, när de inte är belägna i samma region, de behöriga myndigheterna i direkt anslutna medlemsstater samt kommissionen. Informationen ska innefatta upplysningar om orsakerna till försämringen av elförsörjningsläget och om skälen till att en elkris tillkännagetts, samt om åtgärder som planeras eller vidtagits för att mildra krisen och om behovet av stöd från andra medlemsstater.

3. Om de anser den information som tillhandahålls enligt punkt 1 eller 2 vara otillräcklig får kommissionen, får gruppen för samordning på elområdet eller de berörda behöriga myndigheterna i medlemsstater inom samma region och, när de inte är belägna i samma region, de behöriga myndigheterna i direkt anslutna medlemsstater, begära att den medlemsstat som tillkännagett elkrisen tillhandahåller ytterligare information.

4. När en behörig myndighet utfärdar en tidig varning eller tillkännager en elkris ska de åtgärder som anges i riskberedskapsplanen vidtas i största möjliga utsträckning.

Artikel 15

Samarbete och stöd

1. Medlemsstaterna ska agera och samarbeta i en anda av solidaritet för att förebygga och hantera elkriser.

2. Medlemsstaterna ska, när de har nödvändig teknisk förmåga, erbjuda varandra stöd i form av regionala eller bilaterala åtgärder som har överenskommit i enlighet med den här artikeln och artikel 12 innan det stödet erbjuds. För detta ändamål och för att skydda den allmänna och personliga säkerheten ska medlemsstaterna komma överens om valfria regionala eller bilaterala åtgärder för att leverera el på ett samordnat sätt.

3. Medlemsstaterna ska komma överens om de nödvändiga tekniska, rättsliga och finansiella arrangemangen för att genomföra de regionala eller bilaterala åtgärderna innan stödet erbjuds. Dessa arrangemang ska bland annat fastställa den maximala mängd el som ska levereras på regional eller bilateral nivå, de utlösande faktorerna för eventuellt stöd och för avbrytande av stödet, hur elen kommer att levereras och bestämmelser om skäligen ersättning mellan medlemsstaterna i enlighet med punkterna 4, 5 och 6.
4. Stödet ska förutsätta att det på förhand ingåtts ett avtal mellan de berörda medlemsstaterna om skälig ersättning som ska täcka åtminstone:
  - a) kostnaden för den el som har levererats till den stödbegärande medlemsstatens territorium samt överföringskostnaderna för den, och
  - b) andra rimliga kostnader som uppstår för den medlemsstat som tillhandahåller stöd, inbegripet, ersättning för stöd som förberetts men inte tagits i anspråk, samt kostnader för rättsliga förfaranden, skiljedomsförfaranden eller liknande förfaranden och förlikningar.
5. Skälig ersättning enligt punkt 4 ska bland annat omfatta alla rimliga kostnader som uppstår för den medlemsstat som tillhandahåller stöd till följd av en skyldighet att betala ersättning i enlighet med grundläggande rättigheter som garanteras genom unionsrätten och i enlighet med tillämpliga internationella skyldigheter vid genomförandet av denna förordnings bestämmelser om stöd samt ytterligare rimliga kostnader som uppstår till följd av betalning av ersättning enligt nationella ersättningsregler.
6. Den stödbegärande medlemsstaten ska snabbt betala eller säkerställa snabb betalning av skälig ersättning till den medlemsstat som tillhandahåller stöd.
7. Kommissionen ska senast den 5 januari 2020, efter samråd med gruppen för samordning på elområdet och Acer, ge icke bindande vägledning om de viktigaste inslagen i den skäliga ersättning som avses i punkterna 3–6 och andra viktiga inslag i de tekniska, rättsliga och finansiella arrangemang som avses i punkt 3, samt de allmänna principer för ömsesidigt stöd som avses i punkt 2.
8. Vid en elkris där medlemsstaterna ännu inte har kommit överens om regionala eller bilaterala åtgärder och tekniska, rättsliga och finansiella arrangemang i enlighet med denna artikel ska medlemsstaterna komma överens om ad hoc-åtgärder och arrangemang i syfte att tillämpa denna artikel, inbegripet vad gäller skälig ersättning i enlighet med punkterna 4, 5 och 6. Om en medlemsstat begär stöd innan en överenskommelse träffats om sådana ad hoc-åtgärder och arrangemang ska den stödbegärande medlemsstaten, innan den mottar stöd, förbinda sig att betala skälig ersättning i enlighet med punkterna 4, 5 och 6.
9. Medlemsstaterna ska säkerställa att bestämmelserna om stöd i denna förordning genomförs i enlighet med fördragen, Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och andra tillämpliga internationella skyldigheter. De ska vidta de åtgärder som krävs för detta ändamål.

Artikel 16

Efterlevnad av marknadsregler

1. Åtgärder som vidtagits för att förebygga eller mildra elkriser ska följa reglerna för den inre elmarknaden och för systemdrift.
2. Icke-marknadsbaserade åtgärder ska aktiveras vid en elkris endast som en sista utväg om alla möjligheter som marknaden erbjuder har uttömts eller där det är uppenbart att det inte räcker med bara marknadsbaserade åtgärder för att förhindra en ytterligare försämring av elförsörjningsläget. Icke-marknadsbaserade åtgärder ska inte otillbörligt snedvrیدا konkurrensen och den inre elmarknadens effektiva funktion. De ska vara nödvändiga, proportionella, icke-diskriminerande och tillfälliga. Den behöriga myndigheten ska informera relevanta berörda parter i sin medlemsstat om den eventuella tillämpningen av icke-marknadsbaserade åtgärder.
3. Inskränkningar av handel, inbegripet inskränkningar av redan tilldelad kapacitet mellan elområden, begränsning av tillhandahållande av kapacitet mellan elområden för kapacitetstilldelning eller begränsning av tillhandahållande av planer, ska göras endast i enlighet med artikel 16.2 i förordning (EU) 2019/943 och de regler som antas för att genomföra den bestämmelsen.

KAPITEL V

Utvärdering och övervakning

Artikel 17

Efterhandsutvärdering

1. Så snart som möjligt och i vart fall inom tre månader efter det att en elkris upphört ska den berörda behöriga myndigheten i den medlemsstat som tillkännagav elkrisen överlämna en rapport om efterhandsutvärdering till gruppen för samordning på elområdet och kommissionen, efter att ha samrått med tillsynsmyndigheten, om tillsynsmyndigheten inte är den behöriga myndigheten.
2. Rapporten om efterhandsutvärdering ska minst innehålla följande:
  - a) En beskrivning av den händelse som utlöste elkrisen.
  - b) En beskrivning av eventuella förebyggande, förberedande och mildrande åtgärder som vidtagits och en bedömning av deras proportionalitet och effektivitet.
  - c) En bedömning av de gränsöverskridande effekterna av de åtgärder som vidtagits.
  - d) En redogörelse för det stöd som förberetts, antingen det tagits i anspråk eller inte, lämnats till eller erhållits från angränsande medlemsstater och tredjeländer.
  - e) De ekonomiska konsekvenserna av elkrisen och effekterna av de åtgärder som vidtagits på elsektorn, i den utsträckning det var möjligt med utgångspunkt från de data som funnits att tillgå vid bedömningstidpunkten, i synnerhet mängden ej levererad energi och omfattningen av manuell förbrukningsbortkoppling (inbegripet en jämförelse mellan omfattningen av frivillig och tvångsmässig bortkoppling).
  - f) Skälen till att eventuella icke-marknadsbaserade åtgärder tillämpats.
  - g) Eventuella förbättringar eller förslag till förbättringar av riskberedningsplanerna.
  - h) En översikt över möjliga förbättringar av nätutvecklingen i de fall där otillräcklig nätutveckling förorsakat eller bidragit till elkrisen.
3. Där de anser att den information som tillhandahålls i rapporten om efterhandsutvärdering är otillräcklig får gruppen för samordning på elområdet och kommissionen begära att den behöriga myndigheten tillhandahåller ytterligare information.
4. Den berörda behöriga myndigheten ska lägga fram resultaten av efterhandsutvärderingen vid ett möte för gruppen för samordning på elområdet. Resultaten ska återspeglas i de uppdaterade riskberedningsplanerna.

Artikel 18

Övervakning

1. Förutom att utföra andra uppgifter som anges i denna förordning ska gruppen för samordning på elområdet diskutera
  - a) resultaten av den tioåriga nätutvecklingsplan för el som utarbetats av Entso för el,
  - b) samstämmigheten mellan de riskberedningsplaner som antagits av de behöriga myndigheterna i enlighet med det förfarande som avses i artikel 10,
  - c) resultaten av de europeiska bedömningar av resurstillräcklighet som utförts av Entso för el i enlighet med artikel 23.4 i förordning (EU) 2019/943,
  - d) medlemsstaternas resultat när det gäller elförsörjningstrygghet med beaktande av minst de indikatorer som beräknas i den europeiska bedömningen av resurstillräcklighet, närmare bestämt förväntad energi som ej levereras och förväntad belastningsförlust,
  - e) resultaten av de bedömningar av säsongstillräcklighet som avses i artikel 9.2,
  - f) den information som erhållits från medlemsstaterna i enlighet med artikel 7.4,

- g) resultaten av den efterhandsutvärdering som avses i artikel 17.4,
  - h) den metod för bedömningar av tillräcklighet på kort sikt som avses i artikel 8,
  - i) den metod för fastställande av regionala elkrissscenarioer som avses i artikel 5,
2. Gruppen för samordning på elområdet får utfärda rekommendationer till medlemsstaterna samt till Entso för el om de aspekter som nämns i punkt 1.
3. Acer ska fortlöpande övervaka åtgärder för elförsörjningstryggheten och regelbundet rapportera till gruppen för samordning på elområdet.
4. Senast den 1 september 2025 ska kommissionen, på grundval av erfarenheterna av tillämpningen av denna förordning, bedöma hur elförsörjningen kan göras tryggare på unionsnivå och lägga fram en rapport för Europaparlamentet och till rådet om tillämpningen av denna förordning, vilken vid behov ska inbegripa lagstiftningsförslag om ändring av den.

Artikel 19

Hantering av konfidentiell information

1. Medlemsstaterna och de behöriga myndigheterna ska genomföra de förfaranden som avses i denna förordning i enlighet med tillämpliga regler, inbegripet nationella regler för hantering av konfidentiell information och konfidentiella förfaranden. Om genomförandet av dessa regler leder till att upplysningar, bland annat i riskberedningsplanerna, inte förmedlas får medlemsstaten eller myndigheten tillhandahålla en icke-konfidentiell sammanfattning av dem, och ska göra detta på begäran.
2. Kommissionen, Acer, gruppen för samordning på elområdet, Entso för el, medlemsstaterna, behöriga myndigheter, tillsynsmyndigheter och andra relevanta organ, enheter eller personer som tar emot konfidentiell information enligt denna förordning ska säkerställa att informationen förblir konfidentiell.

KAPITEL VI

Slutbestämmelser

Artikel 20

Samarbete med de avtalsslutande parterna i energigemenskapen

När medlemsstaterna och de avtalsslutande parterna i energigemenskapen samarbetar om elförsörjningstrygghet får samarbetet omfatta definitionen av en elkris, förfarandet för fastställande av elkrissscenarioer och upprättande av riskberedningsplaner, så att inga åtgärder vidtas som äventyrar elförsörjningstryggheten i medlemsstaterna, hos de avtalsslutande parterna i energigemenskapen eller i unionen. Med avseende på detta får de avtalsslutande parterna i energigemenskapen delta i gruppen för samordning på elområdet på inbjudan av kommissionen när det gäller alla frågor som de berörs av.

Artikel 21

Undantag

Till dess att Cypern är direkt anslutet till en annan medlemsstat ska artiklarna 6, 12 och 15.2–15.9 varken vara tillämpliga mellan Cypern och andra medlemsstater eller på Entso för el vad gäller Cypern. Cypern och andra relevanta medlemsstater får, med stöd av kommissionen, utarbeta alternativa åtgärder och förfaranden i stället för dem som föreskrivs i artiklarna 6, 12 och 15.2–15.9, förutsatt att sådana alternativa åtgärder och förfaranden inte påverkar den faktiska tillämpningen av denna förordning mellan de övriga medlemsstaterna.

*Artikel 22***Övergångsbestämmelse i avvaktan på att regionala samordningscentrum inrättas**

Till och med den dag då regionala samordningscentrum inrättas i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) 2019/943 ska med region avses antingen en medlemsstat eller en grupp av medlemsstater belägna i samma synkronområde.

*Artikel 23***Upphävande**

Direktiv 2005/89/EG ska upphöra att gälla.

*Artikel 24***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 5 juni 2019.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

G. CIAMBA

Ordförande

BILAGA

MALL FÖR RISKBEREDSKAPSPLAN

Följande mall ska fyllas i på engelska.

Allmän information

- Namn på den behöriga myndighet som ansvarar för att utarbeta denna plan
- Medlemsstater i regionen

1. SAMMANFATTNING AV ELKRISSCENARIERNA

Beskriv kortfattat de elkrisscenarier som fastställts på regional och nationell nivå i enlighet med förfarandet i artiklarna 6 och 7, inbegripet en beskrivning av de antaganden som använts.

2. DEN BEHÖRIGA MYNDIGHETENS ROLLER OCH ANSVAR

Fastställ roller och ansvar för den behöriga myndigheten och de organ till vilka uppgifter har delegerats.

Beskriv i förekommande fall vilka uppgifter som delegerats till andra organ.

3. FÖRFARANDEN OCH ÅTGÄRDER VID EN ELKRIS

3.1. Nationella förfaranden och åtgärder

- a) Beskriv de förfaranden som ska följas vid en elkris, inbegripet scheman för informationsflöden.
- b) Beskriv förebyggande och förberedande åtgärder.
- c) Beskriv åtgärder för att mildra elkriser, särskilt åtgärder på efterfrågesidan och försörjningssidan, och ange samtidigt under vilka omständigheter sådana åtgärder kan användas, i synnerhet den utlösande faktorn för varje åtgärd. Om icke-marknadsbaserade åtgärder övervägs måste de vara vederbörligen motiverade mot bakgrund av de krav som fastställs i artikel 16, och vara förenliga med regionala och, i tillämpliga fall, bilaterala åtgärder.
- d) Lägg fram ett ramverk för manuell belastningsfrånkoppling, med föreskrifter om under vilka omständigheter belastningar ska frånkopplas. Ange när det gäller den allmänna och personliga säkerheten vilka kategorier av elanvändare som har rätt till särskilt skydd mot bortkoppling och motivera varför de behöver sådant skydd. Ange hur de systemansvariga för överförings- respektive för distributionssystemen bör agera för att minska förbrukningen.
- e) Beskriv de mekanismer som används för att informera allmänheten om elkrisen.

3.2. Regionala och bilaterala förfaranden och åtgärder

- a) Beskriv de överenskomna samarbetsmekanismerna inom regionen samt de överenskomna mekanismerna för säkerställande av lämplig samordning före och under elkrisen, inbegripet beslutsförfarandena för lämpliga åtgärder på regional nivå.
- b) Beskriv eventuella regionala och bilaterala åtgärder som har överenskommit, inbegripet eventuella tekniska, rättsliga samt finansiella arrangemang som behövs för att genomföra de åtgärderna. Inkludera i beskrivningen av sådana arrangemang uppgifter om bland annat den maximala mängden el som ska levereras på regional eller bilateral nivå, den utlösande faktorn för stödet och möjligheten att begära ett avbrytande, hur elen kommer att levereras och bestämmelser om skälig ersättning mellan medlemsstaterna. Beskriv vilka nationella åtgärder som krävs för att genomföra och verkställa de regionala och bilaterala åtgärder som man kommit överens om.
- c) Beskriv de mekanismer som införts för att samarbeta och för att samordna åtgärder före och under elkrisen med andra medlemsstater utanför regionen samt med tredjeländer inom det berörda synkronområdet.

4. KRISAMORDNARE

Ange vem krissamordnaren är och definiera vederbörandes roll. Ange kontaktuppgifter.

5. SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER

Beskriv i enlighet med artikel 10.1 den mekanism som använts för samråden för att utarbeta denna plan och vilka resultat som uppnåtts i samråden med

- a) relevanta el- och naturgasföretag, inbegripet de relevanta producenterna eller deras branschorganisationer,
- b) relevanta organisationer som företräder icke-industriella elkunders intressen,
- c) relevanta organisationer som företräder industriella elkunders intressen,
- d) tillsynsmyndigheter,
- e) systemansvariga för överföringssystemen,
- f) relevanta systemansvariga för distributionssystemen.

6. KRISTESTER

- a) Ange tidsplanen för de vartannat år återkommande regionala (och, om tillämpligt, nationella) simuleringarna av svar i realtid i elkriser.
- b) Ange överenskomna förfaranden och berörda aktörer enligt artikel 12.1 d.

För uppdateringarna av planen: Beskriv i korthet de tester som genomförts sedan den senaste planen antogs och de viktigaste resultaten. Ange vilka åtgärder som har vidtagits till följd av dessa tester.
